

A9-0054/2019

18.12.2019

JELENTÉS

a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – éves jelentés
(2019/2136(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: David McAllister

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	22
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	23

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – éves jelentés (2019/2136(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentésre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) V. címére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) 1975. évi Helsink-i Záróokmányára,
- tekintettel az 1949. évi Észak-atlanti Szerződésre és az EU és a NATO közötti együttműködésről szóló, 2018. július 10-i együttes nyilatkozatra,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) által a politikai elszámoltathatóságról tett nyilatkozatra¹,
- tekintettel az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozó, 2016. évi globális stratégiára,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Az ellenállóképesség stratégiai megközelítése az EU külső tevékenységeiben” című, 2017. június 7-i közös közleményére (JOIN(2017)0021),
- tekintettel a 2018. május 17-i Szófia-i Nyilatkozatra és a bővítésről, valamint a stabilizációs és társulási folyamatról szóló, 2018. június 26-i és 2019. június 18-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének a „Világunk átalakítása: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend” című, 2015. szeptember 25-i A/RES70/1. sz. határozatára,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325. sz. határozatára, amely 2000-ben létrehozta a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrendet,
- tekintettel a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az Európai Külügyi Szolgálathoz (EKSZ) intézett, a 2017. novemberi csúcstalálkozó előkészítéseként a keleti partnerségről szóló, 2017. november 15-i ajánlására²,
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0054/2019),

A. mivel a Parlamentnek kötelessége és felelőssége a közös kül- és biztonságpolitika

¹ HL C 210., 2010.8.3., 1. o.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0440.

(KKBP), valamint a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) feletti demokratikus felügyelet gyakorlása, és meg kell kapnia az e szerepkör betöltéséhez szükséges, hatékony eszközöket;

- B. mivel az EU külső tevékenysége közvetlen hatással van polgárainak jólétére az Európai Unión belül és kívül egyaránt, és célja a biztonság és a stabilitás biztosítása, emellett pedig az olyan európai értékek, mint a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása; mivel a béke és biztonság érdekében eljáró globális szereplőként az Európai Unió hitelessége attól függ, hogy a gyakorlatban hű marad-e a saját értékeihez, ami így azt jelenti, hogy az értékalapú külpolitika az Unió közvetlen érdeke;
- C. mivel az Európai Unió csak akkor tudja előmozdítani alapvető értékeit, ha azokat valamennyi tagállamában védelmezik és tiszteletben tartják;
- D. mivel jelenleg tanúi vagyunk annak, hogy a hagyományos partnerek kivonulnak a globális színterről, a többoldalú együttműködésre és intézményekre növekvő nyomás nehezedik, és a regionális hatalmak egyre magabiztosabbá válnak;
- E. mivel az Unió stratégiai környezete egy ideje folyamatosan romlik, ezért most minden eddiginél sürgetőbb feladat egy erősebb, a külkapcsolataiban egységes módon fellépő olyan Európát megvalósítani, amely képes szembenézni a tagállamai és azok polgárai biztonságát közvetlenül vagy közvetve érintő számos kihívással; mivel az uniós polgárok biztonságát fenyegető problémák közé tartoznak többek között a közvetlenül az európai kontinens keleti és déli szomszédságában, illetve bizonytalan helyzetű államokban zajló fegyveres konfliktusok; a terrorizmus – különösen a dzsihadizmus –, a kibertámadások és a félretájékoztatási kampányok; az európai politikai és választási folyamatokba való külföldi beavatkozások; a tömegpusztító fegyverek elterjedése, a fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló megállapodások megkérdőjelezése; a kényszerű lakóhelyelhagyást és ellenőrizetlen migrációs áramlásokat előidéző regionális konfliktusok elmélyülése; az uniós tagállamok energiaellátásával kapcsolatos feszültségek; a természeti erőforrásokért való versengés, az energiafüggőség és az energiabiztonság; a határoknál és Európában jelen lévő szervezett bűnözés növekedése; a leszerelési erőfeszítések gyengülése; valamint az éghajlatváltozás;
- F. mivel a dzsihadizmus jelenleg az Unió közbiztonságát fenyegető egyik legnagyobb kihívást jelenti, és gyors, határozott és összehangolt fellépést igényel mind hazai szinten, mind a határokon kívül;
- G. mivel egyetlen tagállam sem képes egyedül kezelni azokat a kihívásokat, amelyekkel az európai kontinens és közvetlen környezete jelenleg szembenéz; mivel az EU kül- és biztonságpolitikájának és tevékenységeinek kidolgozása során tiszteletben kell tartani és biztosítani kell a tagállamok közötti egyenlőség elvét; mivel a nemzeti parlamenteknek az országuk saját kül- és biztonságpolitikájával kapcsolatos előjogait tiszteletben kell tartani; mivel az ambiciózus, hiteles és hatékony közös külpolitikát elegendő pénzügyi forrással, valamint az EU részéről időszerű és határozott intézkedésekkel kell támogatni; mivel az EU külpolitikai eszközeit következetesebben és egységesebben kell használni;
- H. mivel egyedül a multilateralizmus garantálja a békét, a biztonságot, valamint a

fenntartható és inkluzív fejlődést egy rendkívül polarizált nemzetközi környezetben; mivel amikor univerzális szabályokat és értékeket – ideértve az alapvető emberi jogokat, a nemzetközi jogot és a humanitárius jogot – vonnak kétségbe vagy visszaélnak azokkal, azzal a multilateralizmus alapjai kerülnek veszélybe; mivel a multilateralizmus az EUSZ-ben rögzítetteknek megfelelően az Európai Unió KKBP-ra vonatkozó megközelítésének központi eleme;

- I. mivel a világban az erőviszonyok globális eltolódása figyelhető meg, és a külpolitikákat meghatározó legfőbb tendencia a geopolitikai verseny, amely gyors, egységes és megfelelő válaszmechanizmusokat és reagálási képességet tesz szükségessé; mivel a tagállamok egységének hiánya miatt az EU jellemzően távol marad az erőviszonyok globális eltolódásától és a geopolitikai versenytől;
- J. mivel az erősödő állami szereplők és új gazdasági hatalmak potenciálisan destabilizáló globális és regionális törekvéseket igyekeznek megvalósítani, és veszélyeztetik az európai szomszédság békéjét és stabilitását, ami beláthatatlan következményekkel járhat nem csupán Európa és a világ biztonságára, hanem a békére nézve is; mivel Európa azzal a veszéllyel néz szembe, hogy háttérbe szorul a döntéshozatalnál, és ennek következtében komoly hátrányba kerül; mivel ez a globális átrendeződés elősegíti az autokratikus vezetőket, az erőszakos nem állami szereplőket és a polgári tiltakozási mozgalmak előretörését;
- K. mivel az EU biztonsági környezete, amely a szomszédságában fennálló békétől és stabilitástól függ, változékonyabb, kiszámíthatatlanabb, összetettebb és sérülékenyebb a külső nyomással szemben – ez utóbbi hibrid hadviselés formájában már most is zajlik, ideértve Oroszország és más szereplők ellenséges propagandáját, valamint a radikális terrorista csoportok jelentette növekvő veszélyt, ami akadályozza az EU-t szuverenitása és stratégiai autonómiája gyakorlásában; mivel az EU határain és közeli szomszédságában kialakult instabilitás és kiszámíthatatlanság közvetlen fenyegetést jelent a kontinens biztonságára nézve; mivel elválaszthatatlan kapcsolat van a belső és a külső biztonság között; mivel ez a külső nyomás mind fizikai, mind online dimenziót magában foglal; mivel a félretájékoztatás és a külföldi beavatkozás egyéb, külső erők által gyakorolt formái komoly kockázatot jelentenek Európa szuverenitására nézve, és súlyosan veszélyeztetik az Unió stabilitását és biztonságát;
- L. mivel a globális konfliktusok legfőbb kiváltó okai a társadalmi-gazdasági egyenlőtlenség, az elnyomás, az éghajlatváltozás és a részvételen alapuló befogadás hiánya; mivel 2015-ben az ENSZ valamennyi tagállama elfogadta az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlődési céljait, amelyek ütemtervet biztosítanak a méltányos, igazságos, fenntartható és inkluzív globális együttműködéshez;
- M. mivel az éghajlatváltozás hatásai egyre súlyosabb következményekkel járnak az emberi élet különféle aspektusaira, a fejlesztési lehetőségekre, valamint a geopolitikai világrendre és a globális stabilitásra nézve; mivel az éghajlatváltozás hatásai leginkább azokat fogják sújtani, akik kevesebb erőforrással rendelkeznek, hogy alkalmazkodjanak ahhoz; mivel az uniós külpolitikában nagyobb figyelmet kell fordítani a többoldalú tevékenységek előmozdítására az éghajlati vonatkozású konkrét kérdésekben folytatott együttműködés, stratégiai partnerségek kiépítése és az állami és nem állami szereplők – többek között a globális szennyezés fő okozói – közötti együttműködés és párbeszéd

erősítése révén;

- N. mivel az emberi jogok globálisan visszaszorulnak; mivel az emberek a világ minden részén Európától várnak támogatást emberi jogaik védelmezése terén, amikor ezt saját kormányuk nem teszi meg;
- O. mivel az uniós bővítési politika az EU hatékony külpolitikai eszköze; mivel az európai szomszédságpolitika kulcsfontosságú eszköz az Unió keleti és déli szomszédjai tekintetében;
- P. mivel 2050-ig a világ népességnövekedésének több mint fele várhatóan Afrikában fog bekövetkezni, ami a bolygón élő további 2,4 milliárd főből várhatóan 1,3 milliárdot fog jelenteni; mivel e növekedés a legszegényebb országok némelyikében koncentrálódik, ami az éghajlatváltozás hatásaival együtt számos új kihívást von maga után, amelyek – ha nem kezelik őket haladéktalanul – rendkívül súlyos következményekkel fognak járni mind az érintett országokra, mind pedig az Európai Unióra nézve; mivel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferencia (UNCTAD) nemrégiben készült, a kereskedelemről és a fejlesztésről szóló 2019. évi jelentése további évi 2,5 trillió USD-vel számol az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó, fenntartható fejlődési célokkal kapcsolatos menetrendjében foglalt célok teljesítéséhez;
- Q. mivel, tekintettel a fontos fegyverzet-ellenőrzési és leszerelési megállapodások felbomlására és az újonnan megjelenő technológiákra, például a kibertechnológiára, valamint az autonóm fegyverek leszerelésére, a fegyverzet-ellenőrzésnek és a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelemnek központi szerepet kell kapnia az EU kül- és biztonságpolitikájában; mivel a 2008/944/KKBP közös álláspontot³ felül kell vizsgálni és naprakésszé kell tenni a kritériumok szigorú alkalmazása és végrehajtása, valamint egy szankciós mechanizmus létrehozása érdekében;

Veszélyben a multilateralizmus: sürgősen szükség van egy erősebb, egységes Európára

1. emlékeztet arra, hogy egy olyan időszakban, amikor a versengő hatalmak egyre nagyobb kihívást támasztanak a szabályokon alapuló világrenddel szemben, nekünk, európaiaknak védelmeznünk kell az egyetemes értékeket, szabályokat és alapelveket – különösen a multilateralizmust, a nemzetközi jogot, a jogállamiságot, a demokráciát, az emberi jogok tiszteletben tartását, az alapvető szabadságokat, a szabad és méltányos kereskedelmet, a konfliktusok erőszakmentes megoldását és a közös európai érdekeket – az Unión kívül és belül egyaránt; hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy az Európai Unió a demokráciához hasonló univerzális értékek birtokosaként meg tudja őrizni hitelességét, az alapelveivel összhangban kell cselekednie;
2. hangsúlyozza, hogy a multilateralizmusnak központi helyen kell állnia a konfliktusoknak a nemzetközi jog normái és alapelvei, az ENSZ Alapokmánya és az EBESZ 1975. évi Helsinkii Záróokmánya alapján történő megelőzését, enyhítését és megoldását célzó uniós erőfeszítésekben, és ez a legjobb módja a transznacionális politikai párbeszéd, a béke és a stabil világrend biztosításának; hangsúlyozza azon szilárd meggyőződését, hogy a jelentősen megromlott stratégiai környezetben az EU-nak és tagállamainak egyre nagyobb a felelősségük a nemzetközi biztonsághoz való

³ HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

hozzájárulás terén;

3. kiemeli, hogy a multilateralizmus az EU kül- és biztonságpolitikájának sarokköve és a béke, a biztonság, az emberi jogok és a jólét biztosításának legjobb módja; hangsúlyozza, hogy ez a megközelítés előnyöket kínál az emberek számára Európában és világszerte; elismeri a multilateralizmus hármasmegközelítését, amely a következő alapelvekre épül: a nemzetközi jog tiszteletben tartása és annak biztosítása, hogy az EU fellépése a nemzetközi jog és együttműködés szabályain és normáin alapuljon; a multilateralizmus kiterjesztése az új globális valóságra, ösztönözve a kollektív megközelítést és mérlegelve, hogyan használható fel az EU normaalkotó kapacitása, autonómiája és a nemzetközi szervezeteken belüli befolyása, egyben megőrizve és kiterjesztve ezek befolyását; továbbá a nemzetközi szervezetek reformja, alkalmassá téve a többoldalú szervezeteket a céljuknak megfelelő működésre; továbbá elismeri, hogy a multilateralizmus hatékonysága érdekében kezelni kell és meg kell oldani az állami és nem állami szereplők közötti hatalmi egyenlőtlenségek kérdését; üdvözli az Unió fellépését, amelynek révén határozottan támogatja a Párizsi Megállapodást, a regionális békemegállapodásokat és a nukleáris leszerelést;
4. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Államok fokozatosan kivonul a multilaterális világrendből, vagyis hogy többek között kilépett a Párizsi Megállapodásból, az átfogó közös cselekvési tervből (JCPOA), az ENSZ Emberi Jogi Tanácsából és az UNESCO-ból, továbbá úgy döntött, hogy felfüggeszti az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala (UNRWA) részére nyújtott finanszírozást; határozottan támogatja a multilaterális világrend, a nonproliférációs rendszer és a Közel-Kelet regionális biztonságához való hozzájárulás szerves részét képező JCPOA valamennyi részes fél általi fenntartását és teljes körű végrehajtását; elutasítja a szankcióknak az Egyesült Államok általi, az átfogó közös cselekvési tervből való kilépését követő egyoldalú, területen kívüli újbóli kivetését, mivel az súlyosan sérti az EU jogos gazdasági és külpolitikai érdekeit; kéri az EU-t és tagállamait, hogy a harmadik országok által alkalmazott másodlagos szankciókkal szemben erősítsék meg egységüket, visszatartó erejüket és ellenálló képességüket, továbbá készüljenek fel ellenintézkedések meghozatalára minden olyan országgal szemben, amely másodlagos szankciók révén megsérti az EU jogos érdekeit;
5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a transzatlanti partnerség nagyszámú kihívással és zavarral néz szembe, mégis továbbra is nélkülözhetetlen ahhoz, hogy az Atlanti-óceán mindkét partján biztosítani lehessen a biztonságot és a jólétet; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az USA fokozatosan kivonul a multilaterális, szabályokon alapuló világrendből;
6. ismételten kéri a tagállamokat, hogy támogassák a Biztonsági Tanács összetételének és működésének reformját; hangsúlyozza, hogy az EU elkötelezett az ENSZ nemzetközi szerepének megerősítése iránt;
7. szorgalmazza egy erősebb, egységes, hatékony, proaktív és stratégiaibb szemléletű Európai Unió létrehozását, különösen mivel épp most vette kezdetét egy újabb európai politikai ciklus, és mivel az EU kül- és biztonságpolitikája folyamatosan változik; úgy véli, hogy egyedül egyetlen uniós tagállam sem képes hatékony választ adni a jelen kor globális kihívásaira; hangsúlyozza, hogy európai szintű együttműködésre van szükség ahhoz, hogy befolyást lehessen gyakorolni a globális szintén, és ez egységes

szemléletet tesz szükségessé, az EU megosztottsága esetén viszont nem lehetséges; kéri az EU-t, hogy fokozza az érdekeinek és értékeinek védelmére irányuló erőfeszítéseit, ugyanakkor megbízható nemzetközi partnerként lépjen fel; fontosnak tartja, hogy az EU nemzetközi szinten növelje saját hatékonyságát és végrehajtási hatásköreit, és kéri, hogy az uniós intézmények a polgárközpontúságot helyezték előtérbe, és az emberek érdekében cselekedjenek; hangsúlyozza, hogy az Uniónak olyan politikai célkitűzéseket kell kommunikálnia, illetve olyan prioritásokat és célokat kell meghatároznia, amelyek a polgárok bevonására épülnek, az emberekre, nem pedig a folyamatokra összpontosítanak, kézzelfogható eredményeket hoznak és nem növelik a bürokráciát; kéri az EU-t, hogy javítsa a harmadik országok kormányzati és nem kormányzati szereplőivel folytatott párbeszédet a nemzetközi dimenzióval rendelkező szakpolitikai javaslatok kidolgozása során, hogy az EU egységes hangon szólalhasson meg;

8. megismétli, hogy sürgősen meg kell erősíteni az EU ellenálló képességét és függetlenségét egy szilárdabb KKBP révén, amely elkötelezett a béke, a regionális és nemzetközi biztonság, az emberi jogok, a társadalmi igazságosság, az alapvető szabadságok és a jogállamiság Európában, annak szomszédságában és az egész világon történő biztosítása mellett; hangsúlyozza, hogy az EU hitelessége a világban attól függ, hogy mennyire védelmezi és tartja be ezeket az elveket; úgy véli, hogy ennek a megerősített KKBP-nek koherensebbnek kell lennie, magában foglalva nem csupán a hagyományos „puha” hatalmat, hanem egy erős KBVP-t, hatékony szankciópolitikát és határokon átnyúló terrorizmusellenes együttműködést is; ismételten felszólít egy olyan uniós emberi jogi szankciós mechanizmus (a „Magnyickij-törvény” európai uniós változata) gyors elfogadására, amely célzott szankciókat tesz lehetővé a súlyos emberi jogi jogsértésekben bűnrészes személyek ellen;
9. úgy véli, hogy az Európai Uniónak hiteles és hatékony globális szereplővé kell válnia, hogy globális szinten felelős, kézzelfogható, proaktív és kiemelkedő vezető szerepet tölthessen be a nemzetközi szinten, és ki kell aknáznia politikai potenciálját annak érdekében, hogy érdemi hatást gyakorló geopolitikai hatalomként gondolkodjon és cselekedjen, ugyanakkor védelmezzék és mozdítsa elő az EUSZ 21. cikkében foglalt célkitűzéseket, saját egyetemes alapelveit és szabályait, közös értékeit – a békével és az emberi jogokkal kezdve – és saját érdekeit a világban, segítsen megoldani a konfliktusokat világszerte, és részt vegyen a globális kormányzás alakításában; ismét megerősíti, hogy biztosítani kell az EU stratégiai autonómiáját, különös tekintettel a jobb döntéshozatalra, megerősített kapacitásokra és megfelelő védelmi képességekre, amint azt az EU globális stratégiája is elismerte, amelyet a 28 állam- és kormányfő 2018 júniusában újból megerősített, és amely egy cselekvőképesebb, függetlenebb Unió előmozdítására törekszik a növekvő geopolitikai versenyben;
10. teljes mértékben támogatja a Bizottság elnökének azon döntését, hogy az EU végrehajtó szerve egy „geopolitikai Bizottsággá” alakuljon át, amelynek fő célja egy olyan hiteles külső szereplő képének kialakítása, amely módszeresen foglalkozik a külső tevékenységgel kapcsolatos ügyekkel; üdvözli a jövőbeli alelnök/főképviselet az iránti elkötelezettségét, hogy összehangolja a Bizottság tevékenységének külső dimenzióit és jobb kapcsolatot biztosítson szakpolitikáink belső és külső aspektusai között; hangsúlyozza, hogy a „geopolitikai Bizottságtól” ezért azt várják, hogy a globális ügyeket illetően a reagáló megközelítés helyett inkább proaktív megközelítést alkalmazzon, és e megbízatása tükröződjön a következő többéves pénzügyi keretben is;

e tekintetben úgy véli, az Európai Uniónak arra kell törekednie, hogy magabiztosabb szereplővé váljon anélkül, hogy normaalkotó hatalomként betöltött pozíciója sérülne; hangsúlyozza, hogy a „geopolitikai Bizottságnak” a nemzetközi jog és saját értékei maradéktalan tiszteletben tartása mellett kell védelmeznie érdekeit; kiemeli, hogy az EU-nak valamennyi hatalommal az együttműködés és a nyitottság szellemében kell kapcsolatot folytatnia, fenntartva ugyanakkor a jogot, hogy szükség esetén szembehelyezkedjen;

11. ismételten megerősíti az EU globális stratégiája iránti elkötelezettségét, amely döntő lépést jelent az eseti válságkezeléstől az Európai Unió külpolitikájának integrált megközelítése felé; úgy véli, hogy az EU globális stratégiáját illetően időszerű és szükséges lenne egy stratégiai felülvizsgálat elvégzése, különösen az elfogadása óta bekövetkezett alapvető geopolitikai változások fényében (pl. a transzatlanti partnerségen belüli politikai nézetkülönbségek, új, magabiztosabb hatalmak, például Kína megjelenése, a klímavész helyzet súlyosbodása), amelyek mindegyike súlyos következményekkel jár az Unió külpolitikai célkitűzéseire és átfogó biztonságpolitikájára nézve; ezért kéri az alelnököt/főképviseletet, hogy indítson el egy átfogó, inkluzív konzultációs folyamatot, kezdve a tagállamokkal és az uniós külpolitikájával foglalkozó, uniós intézményeken kívüli vezető szakértőkkel, és bevonva a civil társadalmi szervezeteket is;
12. úgy véli, hogy az Uniónak nagyobb mértékben kell támaszkodnia az olyan kereskedelmi és fejlesztési eszközökre, mint a harmadik országokkal kötött kétoldalú megállapodások és szabadkereskedelmi megállapodások, és a megállapodások ratifikálását a Párizsi Megállapodás aláírásához és az alapvető európai értékek tiszteletben tartásához kell kötnie;
13. úgy véli továbbá, hogy az EU-nak – külső hitelessége megőrzése érdekében – az emberi jogi záradékok tiszteletben tartását a harmadik országokkal kötött uniós megállapodásai középpontjába kell helyeznie, feltételelessé téve és szükség esetén alkalmazva azokat;
14. úgy véli, hogy az Európai Uniónak – a rendelkezésére álló valamennyi diplomáciai és gazdasági eszköz igénybevétele mellett – képesnek kell lennie gyorsabban és hatékonyabban reagálni a válságokra, és a KBVP részeként több polgári és katonai missziót kell indítania; e célból emlékeztet arra, hogy az EU-nak nagyobb hangsúlyt kell fektetnie a konfliktusok annak révén történő megelőzésére, hogy az instabilitások kiváltó okait kezeli és eszközöket hoz létre az azokkal való megbirkózáshoz; e tekintetben emlékeztet arra, hogy jelentősen növelni kell az EU költségvetési forrásait a következő többéves pénzügyi keretben, és legalább meg kell kétszerezni a konfliktusmegelőzésre, a békeépítésre és a közvetítésre szánt pénzeszközöket; emlékeztet arra, hogy az EU alapvető szerepet játszik a demokrácia előmozdításában az európai szomszédságban, különösen a Demokráciáért Európai Alapítvány támogatási programjain keresztül;
15. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió szemléletének a „reagálás” helyett az „előre gondolkodás” felé kell elmozdulnia, és hogy fontos, hogy az Unió összefogjon a hasonlóan gondolkodó uniós stratégiai partnerekkel, különösen a NATO-val és a feltörekvő országokkal a nemzetközi és humanitárius jogra, valamint a többoldalú szerződésekre épülő, szabályokon alapuló világrend védelmezése érdekében; emlékeztet

arra, hogy az EU közös kül- és biztonságpolitikája a partnerségen és a multilateralizmuson alapul, amelyek segítenek egységbe tömöríteni az érintett regionális és világhatalmakat; hangsúlyozza, hogy sürgősen meg kell vizsgálni új szövetségi együttműködések – különösen a technológiai, kereskedelmi és beruházási folyamatok nyomon követése és ellenőrzése terén – és innovatív, inkluzív együttműködési mechanizmusok kialakításának lehetőségeit, egy „intelligens multilateralizmusra” törekedve; közös erőfeszítésekre szólít fel a multilaterális szervezetek megreformálása érdekében, hogy azok alkalmassá váljanak céljuk betöltésére;

16. olyan uniós külpolitikát szorgalmaz, amely egy közös és erőteljes, uniós szintű külpolitika keretében egyesíti az EU intézményeit és tagállamait, növelve ezáltal az EU hitelességét; helyesli azt az elképzelést, hogy egy ilyen politikának teljes mértékben támogatnia kell az alelnök/főképviseelő által betöltött létfontosságú szerepkört; ösztönzi a tagállamok közötti ad hoc koalíciók létrehozását, amelyek hozzájárulnak az EU külső tevékenységének rugalmasabbá és reakcióképesebbé tételéhez, csökkentve az abból fakadó nyomást, hogy a tagállamoknak mindenképpen konszenzusra kell jutniuk; ösztönzi, hogy újból szorosabb együttműködési formák jöjjenek létre az alelnök/főképviseelő és a külügyminiszterek között, így az utóbbiakat fel lehet hatalmazni arra, hogy eljárhassanak az EU nevében az EU kohéziójának és demokratikus legitimitásának erősítése érdekében; felszólítja az EU-t, hogy tájékoztassa jobban polgárait a jövőképét és közös kül- és biztonságpolitikai célkitűzéseit illetően;
17. az EU és a tagállamok között nagyobb szolidaritást és megerősített koordinációt szorgalmaz; emlékeztet arra, hogy az Unió külső politikáinak koherenseknek kell lenniük egymással és más, külső dimenzióval rendelkező szakpolitikákkal, és azokat egyeztetni kell a nemzetközi partnerekkel; úgy véli, hogy a tagállamok közötti együttműködés alapvető fontosságú az Unió demokráciájának, közös értékeinek, szabadságainak, valamint szociális és környezeti normáinak megóvása érdekében; hangsúlyozza a tagállamok, a partnerországok és a nemzetközi szervezetek közötti együttműködés kiterjesztésének szükségességét; újfent hangsúlyozza az EUSZ 24. cikke (3) bekezdésének fontosságát, amely szerint „a tagállamok az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják”, és „tartózkodnak minden olyan cselekvéstől, amely ellentétes az Unió érdekeivel”; hangsúlyozza, hogy a Szerződésben foglaltaknak megfelelően az uniós Külügyek Tanácsa az a fórum, ahol az országok miniszterei kifejtik nézeteiket és megállapodnak a szakpolitikákról, ennek megtörténte után pedig a tagállamoknak teljes mértékben támogatniuk kell az alelnököt/főképviseelőt az érintett szakpolitika végrehajtásában anélkül, hogy párhuzamosan lépnének fel;
18. kiemeli, hogy az Uniónak teljes mértékben végre kell hajtania a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseit és hatékonyabban kell alkalmaznia a meglévő eszközöket; kéri, hogy az EU összehangoltabb és koherensebb módon lépjen fel annak érdekében, hogy javítsa döntéshozatali folyamatait és hatékony, hiteles külső szereplővé váljon, amiben az EKSZ kulcsszerepet játszik;

Az Európai Parlament megerősítése a KKBP egyik pilléréként

19. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió csak akkor aknázhatja ki potenciálját teljes mértékben, ha egyetlen hangon szólal meg és egységesen lép fel, és ha a döntéshozatal a

nemzeti szintről fokozatosan szupranacionális szintre kerül át, teljes mértékben kihasználva az uniós szerződések, intézmények és azok eljárásai által kínált lehetőségeket, és teljeskörűen tisztelgetve a szubszidiaritás elvét és a tagállamok hatásköreit; kiemeli, hogy az Európai Uniónak minden rendelkezésre álló eszközt fel kell használnia e cél elérése érdekében, a parlamenti diplomácia eszközeit is beleértve;

20. e tekintetben megismétli, hogy az évek során a Parlament egy sor olyan eszközt és hálózatot alakított ki a külső tevékenység területén, ideértve például a harmadik országokkal létrehozott parlamenti vegyes bizottságokat és parlamenti együttműködési bizottságokat, valamint parlamentközi küldöttségek, ad hoc küldöttségek és választási megfigyelő missziók hálózatát, amelyek elkülönülnek az EU végrehajtó szervei által használtaktól és egyben ki is egészítik azokat; hangsúlyozza a Parlament által gyakorolt felügyeleti és ellenőrzési hatásköröket, és kiemeli, hogy a Parlament jelentései és állásfoglalásai nagyobb figyelmet érdemelnek; kiemeli az együttműködés és az intézményi párbeszéd színteréül szolgáló parlamenti közgyűlések jelentőségét, és hangsúlyozza, hogy azok értékes módon járulnak hozzá az Európai Unió külső tevékenységeihez, valamint a biztonság és a védelem területéhez is; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani ezek tevékenységeit, és garantálni kell, hogy megfelelően végezhesék munkájukat;
21. kiemeli az EU választási megfigyelő misszióinak alapvető szerepét; hangsúlyozza a főmegfigyelők politikai felelősségét, akiket az európai parlamenti képviselők soraiból neveznek ki; ezért szorgalmazza az EU kül- és biztonságpolitikájának integráltabb megközelítését, amely a parlamenti dimenziót is magában foglalja; nagyobb intézményközi együttműködést szorgalmaz a harmadik országokkal és régiókkal kapcsolatos stratégiák kidolgozása során, külön hangsúlyt helyezve a Nyugat-Balkánra és a keleti partnerországokra; emlékeztet a parlamenti diplomácia és a parlamentközi kapcsolatok fontosságára e célok támogatása tekintetében; kijelenti, hogy a Parlamentnek erősebb szerepet kell játszania a KKBP területén és a nemzetközi szinten; kiemeli, hogy az EU-nak és a tagállamoknak együtt kell működniük egy új szemléletű parlamenti diplomáciára vonatkozó átfogó politikai stratégia meghatározása céljából, amely magában foglalja az EU kül- és biztonságpolitikájának integráltabb megközelítését, és változtatniuk kell munkamódszerükön;
22. kiemeli a KKBP/KBVP-ben részt vevő egyes intézmények szerepét a munkamódszereik felülvizsgálatában és annak értékelésében, hogyan tölthetik be a legjobban a Szerződések szerinti szerepüket;
23. jobb intézményközi együttműködést szorgalmaz abban az értelemben, hogy a Parlament kellő időben tájékoztatást kapjon, hogy adott esetben véleményt nyilváníthasson, a Bizottság és az EKSZ pedig figyelembe tudja venni a Parlament álláspontját; kéri, hogy a Bizottság és az EKSZ folytassanak hatékony és átfogó információcserét, lehetővé téve a Parlament számára, hogy hatékonyan és időben gyakorolhassa ellenőrzési szerepkörét, többek között a KKBP területén is; üdvözli az alelnök/főképviselet az iránti elkötelezettségét, hogy jobban és gyorsabban tájékoztatja és bevonja a Parlamentet, illetve konzultál vele a KKBP alapvető választási lehetőségeit illetően;
24. kéri az EU külső tevékenysége feletti parlamenti felügyeleti és ellenőrzési szerepkör megerősítését, többek között az alelnökkel/főképviselettel, az EKSZ-szel és a

Bizottsággal való rendszeres egyeztetések folytatása révén; kéri azon tárgyalások lezárását, amelyek tárgya a Parlamentnek a KKBP- és KBVP-vonatkozású érzékeny tanácsi információkhoz való hozzáférése;

25. megjegyzi, hogy ha/amikor sor kerül a brexitre, akkor a Parlament Külügyi Bizottságának (AFET) a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatokért felelős vezető bizottságként meg kell kapnia az EU végrehajtó szerveitől az ahhoz szükséges összes információt, hogy a Parlament nevében ellenőrzést gyakorolhasson a tárgyalási folyamat felett az EUMSZ 218. cikkének megfelelően, és időben megtehesse észrevételeit az Egyesült Királysággal kötendő jövőbeni megállapodás(ok) kapcsán, amely(ek)hez a Parlament egyetértése szükséges; hangsúlyozza az Európai Unió és az Egyesült Királyság közötti jövőbeni együttműködés fontosságát a KKBP és a KBVP területén, és elismeri, hogy kreatív megoldásokra van szükség;
26. kiemeli az EU arra irányuló erőfeszítéseit, hogy folyamatosan hangsúlyozza a jogállamiság tiszteletben tartásán alapuló szabad és nyitott nemzetközi rend fenntartásának és megszilárdításának fontosságát;
27. kéri, hogy mielőtt a Bizottság és az EKSZ elfogadna bármilyen, KKBP-vonatkozású stratégiát vagy közleményt, kerüljön kialakításra egy, a Külügyi Bizottsággal és az illetékes szervekkel folytatandó egyeztetési mechanizmus;
28. szorgalmazza a stratégiaibb szemléletet, valamint az EU külső finanszírozási eszközei és a KKBP közötti nagyobb koherenciát, összhangot és kiegészítő jelleget a Szerződésekben megállapítottak szerint, hogy így az Európai Unió képes legyen kezelni a fokozódó biztonsági és külpolitikai kihívásokat; hangsúlyozza, hogy egy hiteles és hatékony KKBP-t megfelelő pénzügyi forrásokkal kell támogatni; szorgalmazza, hogy a következő többéves pénzügyi keretben (2021–2027) bocsássák rendelkezésre ezeket a pénzügyi forrásokat az EU külső tevékenysége számára, továbbá hogy az Unió a stratégiai prioritásokra összpontosítsa az erőforrásait;
29. tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a külső tevékenységgel kapcsolatos meglévő eszközök többségét egyetlen eszközben, a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszközben (NDICI) egyesítsék; megismétli, hogy a külső tevékenységgel kapcsolatos eszközök egyetlen alapon történő összevonása szinergiákat, hatékonyságot és gyorsaságot eredményezhet a döntéshozatali folyamatok és a támogatások kifizetése során, azonban ez nem vonhat el uniós finanszírozást az Unió régóta fennálló és átfogó külpolitikai célkitűzéseitől, amelyek a szegénység megszüntetésére, a fenntartható fejlődésre és az emberi jogok védelmére irányulnak; üdvözli a külső eszközöknek a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz keretében javasolt, egyszerűsített struktúráját; szorgalmazza a megfelelő fékeket és ellensúlyokat, a kellő mértékű átláthatóságot, valamint a Parlament stratégiai jellegű szakpolitikai hozzájárulását és a felhasználás Parlament általi ellenőrzését; hangsúlyozza a differenciálás elvének fontosságát az európai reformok iránt jobban elkötelezett szomszédságpolitikai partnerországoknak nyújtott támogatások kapcsán, a „többért többet” és a „kevesebbért kevesebbet” elv alapján;
30. hangsúlyozza, hogy a Parlament szerepének növelésére van szükség valamennyi uniós külső eszköz, köztük a 2021–2027 közötti időszakra szóló Előcsatlakozási Támogatási

Eszköz (IPA III) ellenőrzése és irányítása során; hangsúlyozza az eszköz szerepét a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközhöz való hozzájárulásban, különösen a béke és a stabilitás világszerte történő támogatása révén; elvárja, hogy a 2020 utáni eszközök, köztük az Európai Békekeret időben kerüljenek elfogadásra a szükségtelen finanszírozási hiányok elkerülése érdekében;

31. úgy véli, hogy a konfliktusmegelőzést, a békeépítést és a közvetítést, valamint az elhúzódó konfliktusok békés rendezését – különösen az EU közvetlen szomszédságában – prioritásnak kell tekinteni az elkövetkező években; hangsúlyozza, hogy ez a megközelítés magas fokú uniós hozzáadott értéket képviselne politikai, társadalmi, gazdasági és biztonsági szempontból; emlékeztet arra, hogy a konfliktusmegelőzési és közvetítési tevékenységek segítenek az EU jelenlétének és hitelességének növelésében a nemzetközi szinten, és hogy e tevékenységeknek a biztonságot, a diplomáciát és a fejlesztést ötvöző, átfogó megközelítés részét kell képezniük; rámutat az Európai Unió befolyásos globális szereplőként való megszilárdítása és a konfliktusmegelőzésbe, illetve a közvetítésbe való befektetés fontosságára; felhívja az EU-t, hogy még inkább helyezze előtérbe a konfliktusmegelőzést és a közvetítést; kiemeli, hogy a Parlament értékes módon járult hozzá a konfliktusmegelőzéshez, a közvetítéshez, a párbeszédhez, valamint a demokrácia, a jogállamiság, továbbá a kisebbségek és az alapvető jogok tiszteletben tartása értékeinek előmozdításához, különösen a Nyugat-Balkánon, a keleti partnerországokban és a déli szomszédság országaiban, és szorgalmazza az intézményközi együttműködés elmélyítését a közvetítés terén; üdvözli, hogy az Unió még nagyobb szerepet játszik a konfliktusok rendezése és a bizalom építése terén a meglévő, közösen megállapított tárgyalási módozatok és elvek keretében vagy azokat támogatva;
32. emlékeztet az erős európai szomszédságpolitika (ENP) fontosságára, amelynek keretében az EU elkötelezi magát a keleti és déli partnerországokkal közös társadalmi, politikai és gazdasági érdekek mellett; hangsúlyozza, hogy az Unió stratégiai szerepet játszhat az ENP révén az EU partnerei ellenálló képességének megerősítésében, amely kiemelten fontos az általuk tapasztalt fenyegetésekkel és nyomással szembeni küzdelemhez; elismeri, hogy ahhoz, hogy az Európai Unió erős globális szereplő legyen, fontos szereplővé kell válnia a szomszédságában;
33. emlékeztet arra, hogy a modern demokráciák teljeskörűen működő jogalkotói ágakat igényelnek, és e tekintetben hangsúlyozza a parlamentek munkája támogatásának fontosságát mind a Nyugat-Balkánon, mind a szomszédságban;
34. elismeri a keleti szomszédság stabilitásának fontosságát az Unió saját stabilitása szempontjából, valamint az EU átalakító erejét a szomszédos régiók és országok tekintetében; megismétli, hogy támogatja a keleti partnerséget, amely 2019-ben ünnepelte 10 éves évfordulóját; hangsúlyozza azonban, hogy annak érdekében, hogy a keleti partnerség még sikeresebb legyen, új kezdeményezésekre és kötelezettségvállalásokra van szükség mindkét fél (azaz az EU és partnerei) részéről; ösztönzi a keleti partnerséggel való kapcsolat egyre szorosabbra fűzését, beleértve az Ukrajnára, Grúziára és Moldovára vonatkozó célzott stratégiákat, és fontosnak tartja figyelembe venni az olyan elképzeléseket, mint a 2030-ig szóló trióstratégia, valamint a keleti partnerség EU-val társult legfejlettebb országaiból származó elképzelések;

hangsúlyozza, hogy egy ilyen megközelítésnek a „többért többet” és a „kevesebért kevesebbet” elven kell alapulnia, az uniós intézmények és a hasonló gondolkodású tagállamok koalíciójának vezetésével (európai trió folyamat), olyan konkrét projektekre és programokra összpontosítva, amelyek a berlini folyamat és az Európai Gazdasági Térség integrációjának bevált gyakorlatait követik; úgy véli, hogy a keleti partnerség országaiban, különösen az EU-val társult országokban, azaz Ukrajnában, Moldovában és Grúziában zajló sikeres átalakulás pozitív eredményeket hozhat, ami hatással lehet a szomszédos Oroszország társadalmára is;

35. emlékeztet arra és hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országaival és az EU szomszédsgpolitikájában részt vevő többi országgal való együttműködést prioritásnak kell tekinteni a KKBP szempontjából, mivel az EU alapvető érdeke ezen országok fejlődése és demokratizálódása; kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a kereskedelmi és társulási megállapodások, az egységes piachoz való hozzáférés és az emberekkel közötti mélyebb kapcsolatok révén továbbra is erősítsék a gazdasági kapcsolatokat és az összeköttetéseket, többek között – amennyiben minden feltétel teljesül – vízumkönnyítés és vízumliberalizáció útján; hangsúlyozza, hogy a fentiek ösztönzőként szolgálhatnak a demokratikus reformok, valamint az európai szabályok és normák átvételének elősegítéséhez;
36. megismétli, hogy az EU elkötelezetten támogatja Ukrajnának és a keleti partnerség valamennyi országának a nemzetközileg elismert határaikon belüli szuverenitását, területi integritását és politikai függetlenségét a nemzetközi joggal, normákkal és elvekkel összhangban, azzal a céllal, hogy növelje a konfliktusoktól sújtott lakosságnak, a belső menekülteknek és a menekülteknek nyújtott támogatást és fellépjen a harmadik országok, különösen Oroszország felől érkező destabilizációs kísérletek ellen; elutasítja az erőszak alkalmazását vagy az azzal való fenyegetést a konfliktusok rendezése során, és megismétli azon nézetét, hogy a keleti partnerség országain belüli jelenlegi konfliktusokat a nemzetközi jogi normákkal és elvekkel összhangban kell rendezni; továbbra is teljes mértékben elkötelezett a Krím jogellenes annektálását el nem ismerő politika mellett; erőteljesen hangsúlyozza a nemzetközi jogon alapuló proaktív álláspont fontosságát a keleti szomszédsgban zajló, elhúzódó konfliktusokkal szemben; elítéli továbbá a megszállt grúziai területek, Abházia és a Chinvali régió/Dél-Oszétia folytatódó militarizációját, és felszólítja Oroszországot, hogy teljesítse a nemzetközi jog alapján fennálló kötelezettségeit; hangsúlyozza, hogy több mint egy évtizeddel a grúziai orosz agresszió befejezése és az azt követő, az EU közvetítésével tető alá hozott fegyverszünet után, az oroszok továbbra is nyilvánvalóan megsértik annak egyes rendelkezéseit, és folyamatban van a határok újrarajzolása; szorgalmazza az Európai Unió grúziai megfigyelő missziója (EUMM) mandátumának megerősítését és láthatóbbá tételét; sürgeti az Oroszországi Föderációt mint megszálló hatalmat, hogy tegyen eleget nemzetközi kötelezettségeinek és biztosítson akadálytalan hozzáférést az EUMM számára a megszállt területekhez;
37. üdvözli, hogy a Bizottság elnöke megerősítette a Nyugat-Balkán európai integrációs perspektíváját, és hangsúlyozza elkötelezettségét a bővítés iránt, amely továbbra is kulcsfontosságú szakpolitika, és az EU hajtóerejéül szolgál; megismétli, hogy az EU bővítéssel kapcsolatos álláspontjának ambiciózusnak és hitelesnek kell lennie;
38. a Nyugat-Balkánra vonatkozó olyan hiteles EU-bővítési stratégiát szorgalmaz, amely

szigorú és igazságos feltételrendszeren alapul a koppenhágai kritériumok alkalmazásával összhangban, és amely külpolitikai okokból továbbra is a biztonság előmozdításának fontos eszköze, mivel fokozza az Unió számára stratégiai jelentőségű régió országainak ellenálló képességét;

39. megismétli, hogy az átfogó KKBP-n túl az európai politika nyugat-balkáni országokkal kapcsolatos célja az, hogy a csatlakozás felé terelje őket; hangsúlyozza, hogy e bővítési folyamat érdemeken alapul és attól függ, hogy az országok tiszteletben tartják-e a koppenhágai kritériumokat, a demokrácia elvét, az alapvető szabadságokat, az emberi és kisebbségi jogokat, valamint a jogállamiságot, és hogy milyen egyéni eredményeket érnek el az előírt kritériumok teljesítése terén;
40. hangsúlyozza egy állandó reformfolyamat fontosságát, amely a tagjelölt országokban kifejített átalakító hatáshoz kapcsolódik; továbbra is teljes mértékben elkötelezett az uniós orientációjú reformok és projektek támogatása iránt, különös tekintettel azokra, amelyek a jogállamiság és a jó kormányzás további erősítésére, az alapvető jogok védelmére, valamint a megbékélés, a jószomszédi kapcsolat és a regionális együttműködés előmozdítására helyezik a hangsúlyt; sajnálattal veszi tudomásul a folyamat lelassulását;

A KKBP megerősítése a globális fenyegetések elleni fellépés érdekében

41. felszólít az EU és az uniós tagállamok abbéli képességének megerősítésére, hogy önállóan lépjenek fel a biztonság és a védelem területén; hangsúlyozza, hogy a partnerszervezetekkel, például az ENSZ-szel vagy a NATO-val, valamint a többi nemzetközi intézménnyel, például az Afrikai Unióval és az EBESZ-szel való hatékony és szoros partneri kapcsolat most minden eddiginél fontosabb; hangsúlyozza, hogy a NATO az EU kulcsfontosságú biztonsági partnere; hangsúlyozza a NATO-val folytatott szoros együttműködés fontosságát az EU-t és szomszédságát érintő védelmi vonatkozású kérdések és biztonsági kihívások kezelése, különösen a hibrid fenyegetések elleni küzdelem terén;
42. üdvözli az EU és a NATO közötti együttműködésről szóló, 2018. július 10-i együttes nyilatkozattal összhangban tett, az európai biztonság és védelem megerősítésére irányuló uniós erőfeszítéseket, amelyek célja az Unió és polgárainak jobb védelme, valamint a béke és stabilitás megteremtésének elősegítése a szomszédságban és azon túl;
43. hangsúlyozza a NATO szerepét az európai biztonság fontos pilléréként, és üdvözli a NATO bővítésének jelenleg zajló folyamatát, amely hozzájárul Európa stabilitásához és jólétéhez;
44. úgy véli, hogy a minősített többségi szavazás hatékonyabbá tenné az EU kül- és biztonságpolitikáját, és felgyorsítaná a döntéshozatali folyamatot; felhívja a Tanácsot, hogy rendszeresen alkalmazza a minősített többségi szavazást az EUSZ 31. cikkének (2) bekezdésében előírt esetekben, továbbá felhívja a Tanácsot, hogy ezt a kezdeményezést az EUSZ 31. cikkének (3) bekezdésében meghatározott „áthidaló klauzula” használatával vezesse be; ösztönzi a Tanácsot, hogy vegye fontolóra a minősített többségi szavazásnak a KKBP más területeire való kiterjesztését;

45. támogatja az uniós szintű vitát az új struktúrákról, például egy, a tagállamokkal teljes körű párbeszédet és együttműködést folytató uniós Biztonsági Tanácsról, valamint az EU-n belüli és a nemzetközi szervekkel való szorosabb koordináció eszközeiről, amelyek célja a hatékonyabb döntéshozatali folyamat elősegítése a biztonságpolitika területén;
46. üdvözli a Bizottság elnökének arra irányuló döntését, hogy öt éven belül létrehozásra kerül egy valódi és működőképes európai védelmi unió, és a Parlamenttel és a tagállamokkal való átlátható eszmecserére szólít fel a védelmi unió létrehozása érdekében; úgy véli, hogy ebben az összefüggésben az EU-nak a lehető legjobban ki kell használnia a már meglévő mechanizmusokat és eszközöket, például az állandó strukturált együttműködést (PESCO), a katonai mobilitást és az Európai Védelmi Alapot (EDF), amelynek célja a nemzeti és európai képességek javítása és az európai védelmi iparágak hatékonyságának növelése; felszólít egy olyan mechanizmus létrehozására, amely parlamenti demokratikus ellenőrzést biztosít a védelem területén alkalmazott valamennyi új eszköz felett;
47. hangsúlyozza, hogy folyamatosan értékelni kell a PESCO-t és az EDF-et, valamint azt, hogy azok milyen módon járulnak hozzá a KKBP célkitűzéseéhez, azaz elegendő forrást biztosítanak-e a PESCO keretében tett kötelezettségvállalásokkal összhangban, valamint hatékonyan és következetesen hajtják-e végre az EU határozatait – többek között egy integráltabb európai védelmi technológiai és ipari bázis (EDTIB) révén –, garantálva, hogy az Unió nyitott marad az együttműködésre;
48. emlékeztet arra, hogy az EUSZ 20. cikkének (2) bekezdésében meghatározott megerősített együttműködés további lehetőségeket kínál a tagállamok számára a KKBP terén való előrelépésre, ezért ezeket ki kell használni;
49. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás az emberi élet valamennyi vonatkozását érinti, többek között azáltal, hogy növeli a konfliktusok és az erőszak előfordulásának esélyét; hangsúlyozza, hogy a klímabiztonsággal kapcsolatos aggályokat és a globális környezetvédelmi irányítás megvalósítására való hajlandóságot be kell építeni az uniós külpolitikába;
50. kiemeli, hogy az EU-nak fejlesztenie kell az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatok nyomon követésére szolgáló kapacitásait, és ennek magában kell foglalnia a konfliktusérzékenységgel és a válságmegelőzéssel kapcsolatos politikákat is; ezzel összefüggésben elismeri, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és a béketeremtést célzó intézkedések összekapcsolása erősíti a konfliktusmegelőzést; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatban átfogó és előretekintő megközelítést kell kidolgozni; kéri az EU-t és a tagállamokat, hogy nagyon céltudatosan lépjenek fel a nemzetközi éghajlatváltozási konferencián, és teljesítsék kötelezettségeiket; e tekintetben hangsúlyozza a klímadiplomácia értékét;
51. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással és a biztonsággal kapcsolatban átfogó megközelítést kell kidolgozni, összhangban a fenntartható fejlődési célokkal, különösen a 13. és a 16. számú céllal, méltányos és elegendő finanszírozást biztosítva az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez a Párizsi Megállapodás alapján, és növelve az ilyen fellépésekre szánt finanszírozás szintjét a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló jelenlegi eszköz és a közelgő NDICI keretében;

52. kiemeli az Északi-sarkvidék növekvő geopolitikai jelentőségét és ennek az EU és a világ biztonsági helyzetére gyakorolt hatását; sürgeti az EU-t, hogy dolgozzon ki koherensebb uniós bel- és külpolitikát, egy Északi-sarkvidékre vonatkozó stratégiát és az EU északi-sarkvidéki szerepvállalására vonatkozó konkrét cselekvési tervet, amely figyelembe veszi a biztonsági és geostratégiai szempontokat is; megjegyzi, hogy az EU képes hozzájárulni a potenciális biztonsági és geostratégiai kihívások megoldásához;
53. felszólít az EU tengerbiztonsági stratégiájának erőteljesebb támogatására, mivel a hajózás szabadsága egyre nagyobb kihívást jelent mind világszinten, mind pedig a szomszédság tekintetében; ragaszkodik ahhoz, hogy a hajózás szabadságát mindenkor tiszteletben kell tartani, és hogy az intézkedéseknek a fegyveres konfliktusok és katonai incidensek enyhítésére és megelőzésére kell összpontosítaniuk;
54. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy növekszik a feszültség, és folytatódik a Tengerjogi Egyezmény és a nemzetközi tengerjog megsértése a világ számos fő tengeri csomópontjának környékén, például a Dél-kínai-tengeren, a Hormuzi-szorosban, az Ádeni-öbölben és a Guineai-öbölben; emlékeztet az Azovi-tengeren fennálló ingatag helyzetre; megjegyzi, hogy e feszültségek sok esetben geopolitikai jellegűek;
55. kéri az EU-t, hogy aktívan lépjen fel és vegye fontolóra korlátozó intézkedések bevezetését a hajózás szabadságát és a nemzetközi tengerjogot érintő súlyos jogsértésekkel szemben;
56. emlékeztet arra, hogy a hatékony nemzetközi fegyverzet-ellenőrzési, leszerelési és nonproliférációs rendszerek a globális és európai biztonság sarokkövét jelentik; megállapítja, hogy a harmadik országoknak történő felelőtlen fegyverszállítások aláássák és gyengítik a KKBP-t, különösen a békére, a stabilitásra és a fenntartható fejlődésre irányuló uniós erőfeszítéseket; kéri a fegyver kivitel ellenőrzéséről szóló 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspont⁴ nyolc kritériumának szigorú betartását és e tekintetben egy uniós szintű nyomonkövetési és ellenőrzési mechanizmus kialakítását; hangsúlyozza, hogy olyan védelmi iparra van szükség, amely hatékonyan és eredményesen használja fel az adófizetők pénzét, az Uniónak pedig emellett elő kell mozdítania a védelmi termékek integráltabb belső piacát, valamint egy, a védelmi célú kutatást és fejlesztést támogató összehangolt szakpolitikát; kéri a tagállamokat, hogy a többoldalú nukleáris leszerelést tegyék az uniós kül- és biztonságpolitika kiemelt céljává; úgy véli, hogy az EU-nak folytatnia kell az iráni nukleáris megállapodás fenntartására irányuló erőfeszítéseit; sürgeti az alelnököt/főképviselőt, hogy használjon fel minden rendelkezésre álló politikai és diplomáciai eszközt az átfogó közös cselekvési terv (JCPOA) és az új stratégiaifegyverzet-csökkentési szerződés (új START-szerződés) fenntartása érdekében, és indítson koherens és hiteles stratégiát az Öböl-menti térségben végrehajtandó regionális dezescalációs és bizalomépítő intézkedésekről szóló többoldalú tárgyalásokra vonatkozóan, a régió valamennyi szereplőjének bevonásával; hangsúlyozza, hogy az EU azon képessége, hogy diplomáciai kapcsolatot teremtsen az összes érintett szereplővel, hatalmas előny, amelyet teljes mértékben ki kell használni e cél érdekében;
57. sürgeti a tagállamokat, hogy maradéktalanul tartsák be a fegyver kivitel ellenőrzéséről szóló 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspontot, szigorúan hajtsák végre az e közös

⁴ HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

álláspontból eredő kötelezettségeiket, különös tekintettel a regionális békéről, biztonságról és stabilitásról szóló 4. kritériumra a Törökországba irányuló fegyver kiviteli politikájuk tekintetében, és vezessenek be fegyverembargót Törökországgal szemben annak az Észak-Szíriába történt jogellenes benyomulását és a Földközi-tenger keleti térségében, különösen a Ciprusi Köztársaság kizárólagos gazdasági övezetében és felségvizein folytatott jogellenes cselekményeit követően; megismétli azon véleményét, hogy a közös álláspontot felül kell vizsgálni és naprakésszé kell tenni a kritériumok szigorú alkalmazása és végrehajtása, valamint egy szankciós mechanizmus kialakítása érdekében; kéri az alelnököt/főképviselet, hogy kezelje kiemelten ezt a dokumentációt;

58. kéri az alelnököt/főképviselet, hogy mozdítsa elő a biztonság és a védelem terén Latin-Amerikával és a karib-tengeri térséggel folytatott többdimenziós, kétoldalú regionális együttműködési stratégiát, valamint támogassa a többoldalú rend közös védelmét, a terrorizmus és a szervezett bűnözés, valamint az éghajlatváltozás és annak társadalmi, politikai és gazdasági következményei elleni küzdelemre irányuló együttműködés megerősítését, továbbá ösztönözze a párbeszédet, amely annak eszköze, hogy a szemünk előtt zajló politikai konfliktusokra békés úton, tárgyalásokon keresztül tudjunk megoldást találni;
59. szorgalmazza annak megvizsgálását, hogy létre lehet-e hozni a nyugati szövetségesek, azaz az EU, az USA, Japán, Kanada, Dél-Korea, Ausztrália és Új-Zéland közötti többoldalú együttműködés új fórumát a Többoldalú Stratégiai Exportellenőrzést Koordináló Bizottság hagyományára támaszkodva; hangsúlyozza, hogy az új fórum megbízatásának ki kell terjednie az érintett országokba irányuló technológiaexport, kereskedelmi forgalom és érzékeny beruházások nyomon követésére és ellenőrzésére;
60. hangsúlyozza, hogy a Kelet- és Délkelet-Ázsiával fenntartott alapvető kapcsolatok megerősítése kölcsönösen elengedhetetlen az EU szabályalapú, átfogó és fenntartható összeköttetési stratégiája szempontjából; ezért támogatja a fenntarthatóságot, a szabályalapú megközelítést és a többéves pénzügyi keretet, amely meghatározó eszköz;
61. tudomásul veszi a térségben folyó katonai kapacitásépítést, és arra kéri az összes érintett felet, hogy tartsák tiszteletben a hajózás szabadságát, nézeteltéréseiket békés eszközökkel rendezzék, és tartózkodjanak a status quo megváltoztatására irányuló egyoldalú fellépésektől, többek között a Kelet- és Dél-kínai-tengeren és a Tajvani-szorosban; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a közelgő általános választásokba az autokratikus rendszerek által – félretájékoztatás és kibertámadások formájában – gyakorolt külföldi beavatkozás fenyegeti az ázsiai demokráciákat és a regionális stabilitást; megismétli, hogy támogatja Tajvan érdemi részvételét a nemzetközi szervezetekben, mechanizmusokban és tevékenységekben;
62. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak kiberbiztonsági stratégiát kell beépítenie az európai digitalizációs törekvésekbe, és valamennyi tagállamban elő kell mozdítania a kezdeményezést a digitális innováció iránti erős politikai és gazdasági elkötelezettség részeként;
63. felhívja az alelnököt/főképviselet, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék erőfeszítéseiket a megtévesztő magatartásokat ötvöző kiber-, illetve hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés terén azáltal, hogy megerősítik az EU és tagállamai

kibervédelmi mechanizmusait és a hibrid fenyegetésekkel szembeni ellenálló képességüket a kiberezilienciát biztosító kritikus infrastruktúrák kiépítése révén; e tekintetben szorgalmazza a kockázat és a sebezhetőség elemzésére szolgáló átfogó közös kapacitások és módszerek kidolgozását; hangsúlyozza, hogy jobb koordinációra van szükség az ilyen kihívások hatékony leküzdése érdekében; emlékeztet arra, hogy a stratégiai kommunikációnak és a társadalmi diplomáciának erősítenie kell az EU geopolitikai befolyását és a világban róla kialakult általános képet, és védelmeznie kell az Unió érdekeit;

64. hangsúlyozza, hogy az európai ügyekbe történő külföldi beavatkozás komoly veszélyt jelent az EU biztonságára és stabilitására nézve; határozottan támogatja az Európai Unió stratégiai kommunikációs képességének erősítését; ezzel összefüggésben felszólít a stratégiai kommunikációval foglalkozó három munkacsoport (Kelet, Dél és Nyugat-Balkán) további támogatására; kéri az EKSZ stratégiai kommunikációs osztályának fokozott támogatását, tekintettel annak központi szerepére, mégpedig azért, hogy az EKSZ-en belül a keleti és a déli szomszédságért felelős teljes jogú egységgé alakul át, amely megfelelő személyzettel és elegendő költségvetési forrással rendelkezik, adott esetben egy külön e célra szolgáló, kiegészítő költségvetési sor révén;
65. kéri a tagállamokat, hogy erősítsék meg kapacitásaikat, valamint ösztönözzék az együttműködést és az információmegosztást annak megakadályozása érdekében, hogy a harmadik országok állami és nem állami szereplői ellenséges módon beavatkozzanak az EU és a tagállamok döntéshozatalába; úgy véli, hogy az EU megerősített stratégiai kommunikációs képességei hozzájárulhatnak e cél eléréséhez;
66. hangsúlyozza, hogy a választásokba történő beavatkozás a hibrid hadviselés tágabb stratégiájának a része, ezért az arra való reagálás továbbra is központi biztonsági és külpolitikai kérdés marad; kéri az alelnököt/főképviselet, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki átfogó stratégiát a választásokba való külföldi beavatkozással, valamint a nemzeti és európai demokratikus folyamatokat érintő félretájékoztatással szembeni küzdelem keretében, többek között az államilag finanszírozott orosz propaganda révén történő beavatkozás és félretájékoztatás kapcsán;
67. megállapítja, hogy Oroszország a hibrid és a hagyományos biztonsági fenyegetések legközelebbi forrása az EU és a tagállamai számára, és aktívan arra törekszik, hogy aláássa az európai egységet, a függetlenséget, az egyetemes értékeket és a nemzetközi normákat; fenntartja, hogy bár a jelenlegi moszkvai vezetés alatt nem várható változás az agresszív politikában, a távolabbi jövőben lehetséges egy demokratikusabb és európai stílusú ország irányába történő pozitív változás; ezért szorgalmazza az EU és tagállamai ellenálló képességének erősítésére irányuló erőfeszítések fokozását, valamint egy Oroszországgal szembeni hosszú távú uniós stratégia létrehozását, amely az elrettentés, a visszatartás és az átalakítás hármasszögletére épül;
68. kéri a Tanácsot, hogy az EU emberi jogi és külpolitikai eszköztárát egészítse ki egy globális Magnyickij-törvényhez hasonló, a már meglévő rendszert erősítő szankciórendszerrel, amely lehetővé teszi a vagyonieszköz-befagyasztás és a vízumtilalom elrendelését az emberi jogok súlyos megsértésében részt vevő egyénekekkel szemben;
69. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EU saját versenyelőnyét kihasználva

gyorsan tegyen szert stratégiai pozícióra az újonnan megjelenő technológiák területén folyó nemzetközi verseny, a tájékoztatás, a védelem, a megújuló energiára épülő iparágak, az 5G hálózatok bevezetése, illetve az európai nagy teljesítményű számítástechnika közös vállalkozás (EuroHPC közös vállalkozás) ökoszisztémája terén, valamint az EU világúrhöz való autonóm, megbízható és költséghatékony hozzájárulása érdekében, ily módon elkerülve, hogy függővé váljon a harmadik országbeli, Európán kívüli technológiai és digitális „óriásoktól”; hangsúlyozza, hogy a megbízható mesterségesintelligencia-technológia fejlesztése elengedhetetlen az EU stratégiai autonómiájának biztosításához, különösen a döntéshozatal és a képességek terén; ezért kéri az Uniót, hogy tartsa fenn és növelje beruházásait ezen a területen;

70. elismeri, hogy a KBVP részét képező polgári és katonai missziók alapvető szerepet töltenek be, és rámutat, hogy e misszióknak rendelkezniük kell a békefenntartáshoz, a konfliktusok elkerüléséhez, a nemzetközi biztonság megerősítéséhez, valamint az európai identitás és az EU stratégiai autonómiájának megszilárdításához szükséges emberi és anyagi erőforrásokkal; sajnálja, hogy e KBVP-missziók és -műveletek hatékonyságát aláássák a tartósan fennálló strukturális hiányosságok, a tagállami hozzájárulások közötti jelentős különbségek és a megbízatásuk hatókörének korlátozottsága;
71. úgy véli, hogy a KBVP területén az EU még nem használja ki megfelelően bőséges erőforrásait; kéri az alelnököt/főképviseletet, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a KKBP-együttműködés terén annak érdekében, hogy a KBVP polgári és katonai misszióit nagyobb szabásúvá tegyék, a rugalmasság növelésével javítsák működési kapacitásukat, növeljék a helyszíni hatékonyságot és eredményességet, valamint átfogóbbá, észszerűbbé és egyértelműbbé tegyék megbízatásaikat; úgy véli, hogy az új eszközök, köztük az Európai Békekeret, fokozhatják a tagállamok közötti szolidaritást és tehermegosztást a KBVP műveleteihez való hozzájárulás során, általánosságban pedig segíthetik növelni az EU külső tevékenységének hatékonyságát;
72. emlékeztet arra, hogy a konfliktusmegelőzés, -csökkentés és -megoldás inkluzív megközelítése alapvető fontosságú azok hosszú távú életképessége szempontjából, és hogy a konfliktusok megoldása sikeresebb, ha a nemek paritását és a nemek közötti egyenlőséget tiszteletben tartják a folyamat során; szorgalmazza, hogy a nők nagyobb számban vegyenek részt, illetve töltsenek be vezetői pozíciókat e missziók során, többek között a döntéshozatalban és a tárgyalások során; hangsúlyozza, hogy a nemi szempontokat módszeresebben kell érvényesíteni a KBVP-missziók és -műveletek során, és aktív hozzájárulásra van szükség a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. ENSZ BT-határozat, az ahhoz kapcsolódó, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló további határozatok, valamint az ifjúságról, a békéről és a biztonságról szóló 2250 (2015) sz. ENSZ BT-határozat végrehajtásához; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon a nők, a fiatalok, az emberijog-védők, valamint a vallási, etnikai és egyéb kisebbségek konfliktuskezeléssel kapcsolatos valamennyi tevékenységébe való strukturális bevonásáról;
73. szorgalmazza a nemek közötti egyenlőség és a kisebbségi jogok hatékony érvényesítését az EU külső tevékenységének stratégiai és operatív vonatkozásai terén, ami magában foglalhatja az új NDICI pénzügyi eszközbe épített célzott programozást

is; üdvözli az alelnök/főképviseelő az iránti elkötelezettségét, hogy megbízatásának lejártáig elérje azt a célt, hogy a vezetői posztokon és a küldöttségvezetők között 40% legyen a nők aránya; felkéri az EKSZ-t, hogy rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet e kötelezettségvállalás végrehajtásáról;

74. hangsúlyozza, hogy a terrorfenyegettség továbbra is fennáll mind Európában, mind azon kívül; határozottan úgy véli, hogy a terrorizmus elleni küzdelemnek az elkövetkező években továbbra is az EU prioritásai között kell szerepelnie; kéri az új Bizottságot, hogy terjesszen elő egy terrorizmus elleni uniós cselekvési tervet;
75. hangsúlyozza, hogy fontos megerősíteni és garantálni az EU-n belüli együttműködést a hírszerzés területén, hiszen a terrorizmus fenyegetést jelent legfőbb európai értékeinkre és biztonságunkra nézve, ami olyan többdimenziós megközelítést kíván meg, amelyben az összes tagállam és a harmadik országok határrendészete, bűnüldöző, igazságügyi és hírszerzési hatóságai részt vesznek;

o

o o

76. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének és a tagállamoknak.

**INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG
ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	4.12.2019
A zárószavazás eredménye	+ : 47 - : 12 0 : 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Traian Băsescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Andrea Bocskor, Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Juozas Olekas, Kris Peeters, Mick Wallace, Javier Zarzalejos, Bernhard Zimniok
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

47	+
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Andrea Boeskor, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Michael Gahler, Kinga Gál, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Juozas Olekas, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos
VERTS/ALE	Gina Dowding, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

12	-
ECR	Hermann Tertsch, Geoffrey Van Orden, Charlie Weimers
GUE/NGL	Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok

4	0
ECR	Jacek Saryusz-Wolski, Witold Jan Waszczykowski
NI	Fabio Massimo Castaldo
S&D	Sergei Stanishev

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás